

Pantáta Bezoušek.

O jeho radostech i starostech vypravuje
KAREL V. RAIS.

(Dokončení.)

Scházelo ještě hodně do dne, když se z pantáta Bezoušek převaloval na loži. Celou noc měl spaní nepokojné; hned se mu zdálo, že utíká domů, že už je na posledním kopci, ale nemůže a nemůže. Nové Vsi spatřiti, a zas že ho doktorovi tuze zdržují a on močí se jim brání. Při divném útěku z Haštalské ulice se probudil.

Nelíbí city, které po smu zbyly, zaplašovalo vědomí, že brzy zas bude doma. V duchu se viděl, jak přijde na domácí nádraží nikým neočekávan, a jak pokluše do Nové Vsi. Možná, že potká se se známými, nebo že na vyběhne Bubačka, a tu bude muset trochu porozprávět. Jistojistě zastaví se na hřbitově u nebožky; vždyť jí přece musel taky něco povědět, aspoň že v Praze našel všecko v pořádku, a pomodlit se u ní musí.

Potom předvede-fím pohěbne domů. Kdo ho as nejdřív uvidí? Nejspíš někdo z dětí, pořádek se to proskalkuje venku, a zvláště teď, když už tam je jaro. Pojehají do světlinek a vzklíkají: "Dědeček je tu?" A již jich vyběhne celá chlapa, poklonou mu naproti a povydují si ho domů. Tam bude dopřátka jako vody, sotva na všechny strany stačí odpovídati.

Snad u Kabešáků zvědí, že přijel, a knotr honem přiběhne; možná, že i pro Surovátku vzkáže. Než jim to nejdřívejší vypoví, bude hodně pozdě; a přece taky bude chtít, aby též oni jemu všecko vypověděli. Pak se odebera do vejměnku, ale tam bude smutno. Bože, kdyby tak nebožka byla! Ale její postel zůstane zas neodestlaná, a k tomu přibude stesk po těch dvou pražských sejkorkách, po Jozovi i Márince, po té milé Melance a po ostatních známých.

Tak se té Prahy bál, ale jistě že tuze bude vzpomínat. Už tu neví, jak byl pomalu jako od jakživu; na ty chránky si zvykl, na koupě, procházky, na radovánky s dětmi, ano i na ty dva brachy staré, na berního a radu. No, toho trochu napravil, jen dej Pánbůh, aby to potralo! Budou zas broustí snat, třetí odřízne za hory do ly!

Když slyšel, že Fima vstává, taky se vyskrábal z peřin a po chvíli vyšel do kuchyně, aby vykonal všechny své ranní práce.

"Tak, Františku, ještě dnes na poslední, zejtra už budu mít co dělat se svým, abych tu nic nezapomněl!" povídal, sedaje k armádě bot.

"I Bože, starý pane, to tu bude smutno," vzdychohla si sluzka.

"Snad ne! Buďte rada, dost jsem se vám tedy nasehomital!"

"Ale smutno tu bude; už jsem si tak zvykla, slyšela jsem pořád něco vypravovat z venku, a tak bylo veselo, zrovna jako když jsem bývala doma."

Když byl hotov s botami, vydal se pro housky.

"Tak už dnes naposledy," povídal v krápně.

"Pro pána krále, snad ne?" Paní mistrová spráskla kulatě ruze a laskově poslé bradou se jí třásl.

"Už už, vždyť je čas, abych zas byl doma, nosilo je tam ke vši práci nechtávat samotný, a pak se tam staly takové divné příhody, že je potřeba, abych už tam byl!" a pantáta důkladně vypověděl historky s mezníkem i Hejhalen.

"Ale to je škoda — a kdy se zas uvádneme?"

"No, děle Pánbůh, za smu."

"A budeme zas dělat poplámenice?"

"Budeme! Tak přejdu možno stravu a s Pánobůhem!"

řezníka, u kupece a uhlře.

Však už naň pan rada s berním čekali.

"Jsou tu poslední den a ještě to všecko proběhají sám, ani toho nám nepřejou!" huoval rada.

Jako poprvé vyšli si do parku, kde bylo už pěkně zeleno, rozkvětlé keře zlaté meruzalky již svítily, hláh měl na květ, a na záhonech rděly se již tulipány a aurikule.

"Tak je tu přenáranně krásně, a oni nám upláchnou."

"Ba, ba, bude nám všude chybět," posteskli berní.

Chodili zvolna a hovořili málo; když začali, bylo to jen o dědečkově odjezdu.

"Cestu budou mít hezkou!" povídal rada.

"No nevím, nevím, pan Fiala prorokuje sychravo, a skoro se mi zdá, že se vtr otáčí," odpovídal dědeček a patřil na oblohu, po níž utíkala bělavá oblaka.

"Ať si na nás taky vzpomenou a pošlou přece nějaký bádek!"

"Panc, už mám skoro trošku těžkou ruku a s dobrozpisem je to u mne taky zlé, ale smil přece něco sesuněraju," šiboval.

Když přišli na Václavské náměstí, a pantáta chtěl se již nadabro rozloučit, rada se durděl: "Co jim napadá, snad bysme jich zejtra nevyprovodili? A taky k nám ještě s Márií přijdou, Melanka hostoba od věrejška o jinou nemluví, nežli že dědeček odjede!"

"Bože, ta paní slečinka je do bračka, šťastný člověk, který jí dostane," posteskli a stranou pozorovat, jak se rada tvářil.

Zamrkal, zaryl holi a pravil pořádek tak durdivě: "No, tuze rád jí pomůžu, ale jak tak mluví!"

"Tak, tak, pantáto, račte být laskavý — co pak nemá taťinka?" a dědeček vroucně pohleděl mu do očí.

Rada neodpověděl, ale uchovil pantátovu ruku, srdečně jí potřásl.

"Ty studenty a jejich maminku račte ode mně taky pěkně pozdravovat," obrátil se pantáta k bernimu.

"Děkuju, děkuju, všichni budeme vzpomínat!" a při těch slovech hrálo to bernimu v hrde. —

Toho dne bylo u doktorů jakási teskná, a dědeček marně se snažil, aby zvládnul bývalé veselí; ani mu to nešlo. Děti jen kolem něho oběhávaly, zvědavě si ho prohlížely, a Mielka ho potom křečovitě objímala kolem krku.

Fima měla uplakané oči, ba i ta Kocourková skňotala: "Jeminánku, to nám bude smutno! Každý den jsem o milostpánovi vypravovala namince a ta škola: To musí být hodný člověk!"

Společně s paní doktorovou navštívili odpoledne radu a Melanku, zastavili se i u pana berního, a Melanka doprovodila jich až domů. Ale když se loučila, prosila, aby se s ní pantáta ještě na koupě vrátil. Překvapen podíval se jí do očí a šel, ale nemluvil.

Na Václavském náměstí, kde se vzal, tu se vzal rusý mladík se světlým knirkem a skřípeem na nose. Z daleka hluboce pozdravoval a usmíval se. Dědeček poznal ho hned.

"I sakulente, tak proto, proto, paní slečinko!" zabručel.

Mladík přistoupil podával pantátovi ruku a pravil srdečně: "Dědečku — dovolte, bych vám tak říkal, — a celý duše vám děkuju za všecko, co jste pro nás učinil!"

"Já? Malíčko, shoru nic —"

"Vždyť vy duše více," sdělně usmál se Králík.

Tu se mu pantáta zablýhl do očí a pravil zlobně: "Mladý pane, vaře si tohoto vesela!" a laskavě posetil k Melance. "Všimněte si, vaře, uhlře — a co to je ten sáček, a ostatní bude duše!"

Králík stál u ruky a přece pohleděl mu do tváře.

"Abych brzy slyšel, že jste tu doktorem — a nějakou hezkou děkanovskou hodnost přitím taky paní slečince napat!"

seny, a vy jste mladí. Teď pěkně paní slečinku račte dovést domů, a Pánbůh vám dej štěstí!"

Díval se za ním, dokud nezmizel v davcech. —

Veser píseňka "Když milý Pán Jezus" nestála, by děti uspala, i pohádku pantáta přidal nadarmo.

Jestě když v pokojíku u postele klečel a patřil na ženin obraz, slyšel, jak si děti matce stýskají a naříkají, že dědeček ujede.

Pomodliv se rozhlédl se pokojem a pozvychal: "Tak dnes na poslední — poručeno Bohu!"

Potom shušil světo...

Následujícího dne o půl jedenácté s polebná na severozápadním nádraží z vagonu vlaku, k odjezdu připraveného, vyhlížel pantáta Bezoušek. Byl hladouněký, zčervenalý, a klobouček pěkně mu seděl na vlasech, k úsmí hladee přičesnaných. Jenom zardělé oči byly smutny.

Díval se mlčky na skupinu lidí, kteří ho vyprovodili. Rty se mu při tom chvěly. Na peroně stál doktor s paní, obě děti, Fima, Melanka, pan rada i berní. Hleděl k němu do vozu, ale nemluvil nikdo. Tu po 15-ti zazvonili.

"Taťinku, nezapomeňte nám hned napsat, jak jste dojel," ozval se doktor.

"A všechny srdečně pozdravujte!" dohla paní.

Pantáta jen přivěděl, a brada se mu rozklepala.

Však zapískal, kola hřtila, řetězy odhrnuly, poslední dvířka zabuchala, lozoz na peroně trochu ztichl.

Doktor, rada, berní smekli, a pantáta tuž hemem sundal klobouček. Mielka a Fima stály, drže se za ruce, jako sošky. Ani sebou nehnuly — ale na každé tváři leskla se jim sluzka. Melanka i paní doktorová utřídly si oči, doktor měl slzy na řasách, berní stál ohnut, hlavu v ruce, a jen ohvíkl zpod obojí mžkl k vozu; radovi z koutků očí hrkaly drobné slzy, svíral rty a ve tvářích mu šrulo. Fima držela si šátk před očima a škála hlasitě. Vlak se rozjel.

"Buďte tu všichni s Pánobůhem!" dušeně křikl pantáta a klesl na sedadlo.

Skupina na peroně se ani nehnuhla, jen hlavy se zvolna točily za odjíždějím vlakem. Zhršel se jim v slzách...

KONEC.

Kde hledatí pomoc.

"Považuji Severovy Prásky proti bolestem hlavy a neuralgii za skutečné dobrodíní pro lidstvo," prohlašuje p. Jos. Ryski, Red Ving, Minn. "Zkoušel jsem již různé prostředky proti bolení hlavy, ale mohu říci, že co se týče rychlé úlevy a příjemného účinku nic se nevyrovne těmto práškům. Kéž by všichni trpící bolavou hlavou věděli o tomto prostředku a zjednali si úlevu jako já." — Severovy Prásky proti bolestem hlavy a neuralgii jsou na prodej v lékárnách. Cena 25 centů, W. P. Sever's Co., Cedar Rapids, Ia.

Chcete si zasloužití farmu?

Příležitost pro 500 mužů ku práci na vlastních domovech.

Wisconsinští obchodníci si přejí, by se farmáři usadili v blízkosti Ashland, Wis., a zvýšili plodiny k spotřebě ve městě.

Celá řada prostředních obchodníků v Ashland, Wis., rozhodla se na tom, že by sem usadili být přívěsné více farmerů, kteří by se usadili ustatka města, a šli jim podřívuhodně nabýtky.

Dívoké a nezvádné krajiny severního Wisconsinu jsou nyní jako podřívuhodně úrodné a mnoho farmářů, kteří se usadili v těchto nových místech, pěstuje namírno ovocná dřevina, vinná, drobná, lužní a vinná. Za své mládežské výrobky a vaje dostávají velmi málo, což není tam ani polovice na farmě, kteří by byli a by vyzpěstili vše ku spotřebě horníků, dělníků a tovaryšů v tomto velkém severním kraji. Každý druh farmářských výrobků poslé se u velkých množství do Ashland, stát Wisconsin vybití proto možnáky, by přišli do severní jeho části a usadili se tam.

veřejně pravi, že je tam skvělá příležitost pro chudé muže ku zbohnutí vzděláváním dívočím, jež družily byly porostlé lesy.

James W. Good & Co., prominentní firma v Ashland, prohlašuje, že je jí s to usadititi na pět set rodin dle výběru na farmách v okruhu šesti mil kolem města. Aby pak povzbudili chudé, ale potlivé muže k usazení se kolem města a ku zvýšení téžby farmářských produktů pro místní trh, mají již plán, na jehož základě ti, kdož by se tam usadili, mohli by farmy vyčistiti, postaviti si domky a platiti za ně, až by si vydělali. Je-li tolik lidí ve městech bez práce, pak toto je skvělou nabídkou k nabýti dobrého živobytí, vlastního domku a zbohnutí.

Státní úředníci tvrdí, že skoro každý druh plodin dá se tu pěstovati; podnebí je zde zdravé, uhlí a vody je dosti, trhy jsou blízko a v okolí je dosti dobrých škol a kostelů.

Čtenářům našim obdržejí lze každou další informaci, dopišli-li ve mí dohře známé firmě James W. Good & Co., Ashland, Wis. Lidé ti mají zásobu informací pro vhodné lidi. 38. 11

EMIL HANSEN, FAMILY LIQUOR HOUSE
1223 Chicago ul., Omaha, Nebr.
"Přední míra a dobrá zvěstí" mým lozem. — Zákazky pro obchodníky od 12. hod. do 1. hod. odpoledne. 517
Telefon: Douglas 3608.

DRINK Liquid Sunshine Luxus
THE BEER YOU LIKE HAVE A CASE SENT HOME
CONSUMERS' DISTRIBUTOR
John Nittler
3224 So. 24th Street
DOUG. 1069, RED 0932
IND. A-1420

Zdarma Pro Muže 50,000 KNIH Uplně Zdarma
Je to zázračná kniha a poslé se POUZE MUŽŮM. Ona vám poví prostou, pochopitelnou řeč, jak lze vyčistiti stracenou mužnost, otravu krve či syfilis, strátu životní síly, strátu síly, újedy, nezdrávnost, žaludeční, jaterní, ledvinové a měchýřové nemaze, revmatism, kapavku a nové chycené nemoci, sčizeninu roury močové a všechny nemoci, vlastní mužům, ve vašem vlastním domově, privátně, tajně a za velmi nízkou cenu. Tato bezplatná kniha vám poví, proč trpíte a jak můžete se trvale vyčistiti. Obsahuje celá skladitá vědomost — právě to, co každý lenatý i svobodný muž měl by vědět. Tato kniha byla sepsána lékařem, který vénoval léta studiu a zkoumáním těchto zvláštních nemocí.
Pamatujte, že se poslé naprosto zdarma, vyplacené, v prosté zapečetěné obálce. Nepošlejte žádných peněz — pouze napište zřetelně svoje jméno a adresu na spodní kupon a pošlete nám jej ještě dnes.

KUPON NA BEZPLATNOU KNIHU.
DR. JOS. LISTER & CO.
B. 202-22 Fifth Ave., Chicago.
Přesvědčte se, že poslé zdarma, když se mi poslé dříve zdarma jednu z vašich bezplatných knih pro muže.

Jméno.....
Ulice a číslo.....
Město..... Stát.....

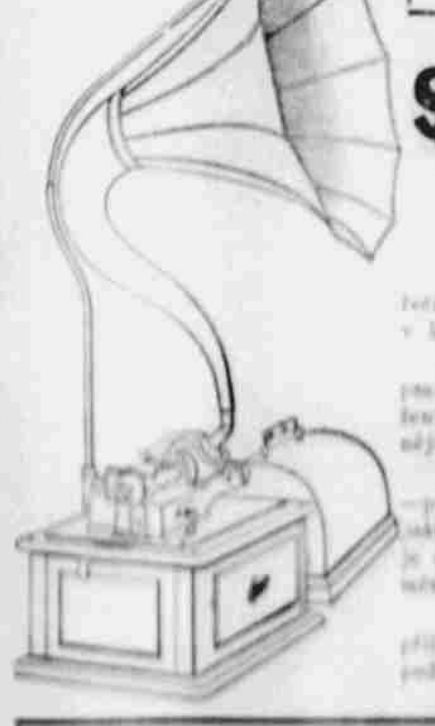
WILLOW SPRINGS DISTILLERY. GOLDEN SHEAF PURE WHISKEY
STRICTLY PURE BOTTLED IN BOND
under supervision of the U.S. Government by STANDARD DISTILLING & DISTRIBUTING CO., DIST. OF NEB.

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.
prodává ve velkém
lozem, vyráběné a lakované plechové náčiní. — Cínovaný plech, železný plech a kovové zboží. — Ostatní drát, křehky, nožičské zboží, bicykly, stěhové nábytek, náboje a sportovní zboží všeho druhu.
9th and Harney Streets. Omaha, Neb.

Nejsnadnější způsob k opatření si podřívuhodného mluvícího stroje.

Zvláštní liberální nabídka pro čtenáře Pokroku Západu. Čtete! : : :

\$1 týdně, po zaplacení první splátky v obnos \$5, opatříte Vám do vašeho domova pramon nejpostavější a nejpostřednější zába vy nového věku — fonograf či mluvící stroj, buď "Edison" anebo "Victor" vřivo. Domyslete si, i při tomto nejkřeko-natelně mírném a snadném splácení prodáme Vám ku př. \$30 nebo \$40 stroj za NEJNÍŽŠÍ cenu, za kterou kdykoliv nabízen byl za HOTOVÉ kterýmkoliv obchodníkem, v kterémkoliv městě a v kterémkoliv místě. \$1.00 týdně a třikrát úrok. — \$1.00 týdně a budete mít zpěvy, orchestrální i dechovou hudbu, řetě, řetě a případy ve vašem mateřském jazyku, které lépe si opatříte v každém městě.
Některé z nejproneslejších zpěvů; nejkoncenznější kniha kdykoliv nepsaná bylo, produkovaná Čechy a Polky, a nyní, při podřívuhodném splácení mluvících strojů, tyto zpěvy a tato kniha mateřské země jsou lehok nabíti a sádní než kdykoliv před tím.
Budíte-li ve městě, přijďte a vyzkoušejte naše polské a české rekordy — pošlete si pro náš nejproneslejší seznam, v kterém tyto rekordy jsou poměny. Dale pamatujte, že zaplacené vřevky dopravat výlohy na tyto stroje a rekordy všem šťastným Pokroku Západu, když posíláky jsou smu.
Neodkládejte koupě na jať den — nikdy si domů neměli jte takovou příležitost ku opatření si mluvícího stroje vysoké holosti za tak snadných podmínek — \$1.00 týdně a třikrát úrok.

Jame autorizovanými západními zástupci vyrábiteľů
Edisonových fonografů a mluvících strojů
a máme na skladě v každé době přes 100,000 rekordů, počítaje v to každý český a polský rekord. Pošlete si dnes pro nový cenník, popisující tyto rekordy.

NEBRASKA CYCLE CO.
15th & Harney Sts. Omaha, Neb. GEO. E. NICKELL, 334 BROADWAY, Council Bluffs, Ia. Manager.